

Kiimingin tulevaisuudesta

Nimimerkki ”Kiiminkiläinen” (19.4.) arvosteli allekirjoittanutta halusta viedä Kiimingin itsenäisyys. En ole vaatinut kuntaliitosta. Olemme vaatineet selvitystä kunnan tulevaisuuden eri vaihtoehtoista. Tarkoituksena oli syksyllä 2005 jättämämme valtuustoaloitteen mukaisesti ”saada tulevassa päätöksenteossamme tarvittavat tiedot kuntien yhdistymisen sekä kunnan itsenäisenä jatkamisen eduista ja haitoista sekä toimenpide-ehdotukset vaihtoehtoihin liittyvien ongelmien poistamiseksi tai minimoimiseksi.” Vaikka selvitystä ei tehty, PARAS-hankkeen puitelain toteuttamiseksi kunnan oli annettava lausunto suunnitelmistaan turvata kuntalaisten palvelut tulevaisuudessa. Siinä mielestäni järkevä ratkaisu on kuntien välisen yhteistyön syventäminen. Sen seurauksena kuntarajat voivat käydä tarpeettomiksi. Kuntalaisen kannalta oleellista on, että tarpeelliset palvelut pystytään jatkossakin järjestämään hyvin eikä se, kuka ne järjestää.

Kiimingin kunnan taloudellinen tilanne on heikko. Vuonna 2006 saaduista maanmyyntivoitoista huolimatta vuoden tulos jäi yli 640 000 euroa pakkaselle ja yhteensä kattamatonta alijäämää on kertynyt jo yli 1,75 miljoonaa euroa. Kunnan suhteellinen velkaantuneisuus on noin 66 % ja velkaantumisvauhti on hurja. Kiimingin veroprosentti on jo nyt prosenttiyksikön korkeampi kuin Oulussa ja kiinteistöverot ovat reilusti Oulua korkeammat. Lisäksi kunnan tulevaisuuden kannalta huolestuttavia ovat koko seudun alhaisin työpaikkaomavaraisuus ja ennen kaikkea tulevien vuosien väestörakenteen muutos. Tilastokeskuksen ennusteen mukaan Kiimingin demografinen huoltosuhde muuttuu vuoteen 2025 mennessä 0,56:sta 0,72:een eli palvelujen tarve lisääntyy runsaasti suhteessa veronmaksajien määrään. Oulussa vastaava luku on vuonna 2025 ennusteen mukaan 0,54.

Jotta selviäisimme näistä haasteista, on kunnassamme tehtävä nopeasti rakenteellisia muutoksia. Jos emme itse kykene muutoksiin, ne tullaan meille lähivuosina sanelemaan. Silloin on turha puhua kunnan itsenäisyydestä ja palveluiden paremmuudesta suhteessa Ouluun.

Uskon kuitenkin, että tilaaja-tuottaja –mallin avulla ja etenkin tekemällä hyvää ja tehokasta yhteistyötä Oulun ja seudun kuntien kanssa, meillä on mahdollisuus pitää kuntalaisten tarvitsemat palvelut korkeatasoisina ja kohtuuhintaisina sekä koko Oulun seutu kilpailukykyisenä ja elinvoimaisena. Seutuvaltuutettuna tiedän, että nykyinen seutuyhteistyö ei ole taloudellisesti riittävän tehokasta ja seudullinen päätöksenteko takkuilee pahasti. Tarvitaan nopeita ja rohkeita muutoksia.

Kirjoittajan väite, että Kiimingissä kaikki yksityistiet olisivat kunnan hoidossa, ei pidä paikkaansa. Itsekin asun yksityistien varrella, jota kunta ei ylläpidä. Tosin lähes kaikki yksityistiet aurataan kunnan varoin. Tämän vuoden talousarvioon esitettiin yksityistien asukkaille vuotuista tienhoito- ja aurausmaksua. Ne jätettiin selvitysten vuoksi tältä vuodelta pois, mutta epäilen, että ensi vuonna saamme maksaa niitä. Myös vanhusten siirrot muihin kuntiin ja ongelmat perhepäivähoidossa ovat valitettavan tuttuja asioita myös Kiimingissä. Muutenkin linja talousvaikeuksien keskellä näyttää olevan se, että kaikki maksut yhdenmukaistetaan Oulun tasolle ja paremmat palvelut karsitaan kaupunkilaisten palvelujen tasolle.

Nimimerkin mainitsema Oulun liikelaitosten ”rahastus”, puoltaisi Ouluun liittymistä. Maksaessamme liikelaitosten kautta Oululle ison summan rahaa, meidän kannattaisi olla myös kaupunkilaisena hyödyntämässä niillä rahoilla tuotettavia palveluita. Myös demokratian näkökulmasta kuntaliitos olisi parempi vaihtoehto kuin pelkkä päätätävällän antaminen seutuyhteistyön muodossa kunnan ulkopuolelle.

Itse en näe vastakkainasettelua ”kiiminkiläisten” ja Kiiminkiin muuttaneiden välillä. Uskon myös, että meillä päättäjillä on halu toimia kaikkien kuntalaisten parhaaksi. Toivon, että kaikilla löytyisi myös halua ja kykyä nähdä riittävän kauas tulevaisuuteen.

Pekka Simonen, Kiiminki
kunnanvaltuuston II vpj